

*Кузьменко Р. І.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова*

ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сьогодні жодна сфера нашого життя не може обйтися без знання іноземної мови. Останнім часом особлива увага приділяється вивченю іноземних мов. Слід підкреслити, що знання іноземної мови є конкурентною перевагою для будь-якої сучасної людини. Мова вважається засобом нашої взаємодії з іншими під час співпраці в галузі економіки, медицини, культури, науки, освіти та в звичайному повсякденному житті при спілкуванні з іноземцем.

Слід відзначити, що вивчення мови – це не тільки процес, а й спосіб життя. Це не набір простих правил чи інструкцій. Вчений С. Кашен дає визначення навченню як «свідоме знання другої мови, знання правил, усвідомлення їх і можливість говорити про них» (Kashen 1987: 10). Ніхто не зможе розповісти, як цьому навчитися без ваших власних зусиль і спроб. Вивчення іноземної мови є дуже складним процесом, який включає багато складових, а особливо, коли вивчається під час онлайн-навчання. На нашу думку, дистанційна освіта є однією з форм отримання знань, в основі якої лежить поєднання використання традиційних та новітніх інформаційних технологій навчання, що передбачає особливу підготовку, майстерність зі сторони викладача та активність, бажання велику самостійну працю з боку вивчаючого. Дистанційне навчання передбачає синхронний та асинхронний режим навчання. Асинхронний формат є зручним для студента, бо залишає до процесу навчання різноманітні засоби інформації, надає можливість студенту працювати у зручний для нього час.

Успіх у вивченні мови залежить від мети, яку ставить студент, рівня освіти, віку, мотивації і, звичайно, від викладача. Головну роль у навчальному процесі відіграє викладач. Експериментально встановлено, що наслідком доброзичливих стосунків між викладачем та студентами є підвищення рівня мотивації останніх. Викладач має бути зразком для наслідування та добре взаємодіяти зі студентом. Дуже важливим є розуміння системи та функціонування іноземної мови, подібності та відмінності між мовами. Учитель

повинен не тільки сам добре володіти мовою, але й свідомо розуміти і пояснювати систему цієї мови, її граматику, лексичні одиниці, вимову.

У вищих навчальних закладах викладачі стикаються з ситуацією, коли студенти мають різний рівень знання іноземної мови. І навіть якщо в навчальному закладі передбачено поділ студентів на групи відповідно до рівня володіння мовою, це не гарантує створення групи одного рівня

У такій ситуації викладач має ретельно продумати стратегію навчання в такому освітньому середовищі, правильно підібрати методи і засоби навчання, які використовуються в різnorівневих групах. З одного боку, слабші студенти не повинні відчувати дискомфорту під час навчання, з іншого – розвиток навичок студентів з вищим рівнем володіння мовою не повинен зупинятися. Слід також відзначити роль навчальних матеріалів, і особливо їхній рівень складності, має велике значення під час залучення до такого освітнього середовища.

Використана література:

1. Krashen, S. 1987. Principles and practice in second Language Acquisition. Prentice Hall International (UK) Ltd. 202.
2. Smolnikova, O. 2015. Koncsepssia tehnolohii avtonomnoho navchannia inozemnyh mov. [The concept of the technology of autonomous learning of foreign languages]. *Naukovyi zapysky: NPU imeni M. P. Drahomanova. Випуск SXXIII.* (123). 210-217. URI:<https://scholar.google.com/>
3. Kuzmenko, R. 2020. Tolerance as Basis of Education. *Research Journal of Education, Psychology and Educational Sciences.* 1. (№ 1). 9–12. URL: <http://rjepss.ro/index.php/rjepss>
4. Holodenko, O. 2018. Osoblyvosti mizhkulturnoi komunikatsii. [Peculiarities of Intercultural Communication]. *NTUU «Kyivskyi politehnichnyi instytut imeni Iгорia Sikorskogo.* № 4. 23-25.